

Temelj, na katrem sloni informacijski sistem je baza podatkov in obdelava transakcij. V bazi podatkov so shranjeni podatki o delovanju in obnašanju organizacije v preteklosti, z obdelavo transakcij pa se ažurira stanje s podatki o tekočem delovanju organizacije. Na ta način lahko dobijo uporabniki iz posameznih funkcionalnih področij organizacije interne informacije o njenem obnašanju. V informacijskem sistemu se namreč generirajo razne informacije, ki jih ta sistem posreduje uporabnikom na različnih funkcionalnih področjih in na različnih nivojih organizacije. Če so informacije namenjene managementu kot pomoč pri izvajanju njegovih temeljnih funkcij, postanejo del sistema za podporo odločanja.

Na operativnem nivoju se srečujemo z relativno stabilnim prostorom odločanja. Za management na tem nivoju je značilno, da ima v glavnem opraviti s strukturiranimi odločitvami. Ko pa se pomikamo po organizacijski hierarhiji navzgor opazamo, da se stabilnost odločitvenega prostora manjša, nosilec odločanja pa ima na voljo vedno več svobode (in manj omejitev) pri izboru odločitve.

Na operativnem nivoju mora biti za izbor kvalitetnih odločitev na voljo primerna ponudba kvalitetnih internih informacij. Na višjih nivojih pa to ne zadošča več. Na taktičnem nivoju potrebujejo namreč managerji za svoje odločitve poleg internih informacij tudi informacije iz okolja, medtem ko na strateškem nivoju slonijo odločitve managerjev skoraj izključno na informacijah iz okolja, kar iz slike 3 ni razvidno. Bourgeois (1980) navaja na starateškem nivoju odločanja dva tipa strategij (v FUERST in dr.):

- strategija za opredelitev interesnega področja, ki se nanaša na izbor ali spremembo interesnega področja. Primer za strategijo take vrste je npr. odločitev podjetja, da se vključi ali pa da zapusti določeno produkcijo ali trg. Oblikovanje take strategije zahteva skrbno raziskavo in oceno okolja organizacije ter določitev segmentov produkcije ali trga, v katerem organizacija namerava konkurirati.